

prima instanță, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
judecător: V. Joimiru-Niculiță
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Sîrbu

dosarul nr. 2ra-1092/2018

Î N C H E I E R E

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, admisibilitatea recursului declarat de Oleg Pavliușcenco,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Oleg Pavliușcenco împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și Întreprinderea Municipală „INFOCOM” cu privire la obligarea excluderii datoriei din factura de plată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017 prin care s-a respins apelul declarat de Oleg Pavliușcenco și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 decembrie 2016

c o n s t a t ă :

La 04 august 2015, Oleg Pavliușcenco s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr.21, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” și ÎM „INFOCOM” cu privire la obligarea excluderii datoriei din factura de plată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în luna iulie 2015 a ridicat factura de plată nr. 25257952, întocmită de către ÎM „INFOCOM” conform datelor prezentate de ÎMGFL nr. 21, prin care i s-a impus spre plată suma de 3 188, 80 de lei, ca datorie formată pentru energia termică.

Reclamantul a susținut că, în apartamentul nr. XXXXX este instalată încălzire autonomă pe gaze.

Mai mult, prin apartamentul respectiv nu trec coloane de încălzire tranzitorii, care fac parte integrală a sistemului ingineresc de încălzire pe întreg blocul locativ, fapt confirmat prin actul din 16 aprilie 2015.

A mai indicat că, odată cu scăderea temperaturii, este cert faptul că, în calitate de chiriaș principal și proprietar al XXXXX, reclamantul utilizează sistemul de încălzire înainte de emiterea de către Primarul General al mun. Chișinău a unei dispoziții în acest sens, adică privitor la începerea sezonului de încălzire.

De asemenea, a afirmat că, pct. 81 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunele și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării lui la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, nu este aplicabil în situația sa, deoarece, prin Actul din 16 aprilie 2015 s-a stabilit că, coloanele de încălzire tranzitorii nu trec prin apartamentul acestuia.

Reclamantul a mai relevat că, în corespundere cu art. 12 alin. (2) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului, agentul economic este obligat să importe și/sau să plaseze pe piață numai produse ce corespund cerințelor prescrise sau declarate, să presteze servicii, inclusiv servicii comunale numai în bază de contract negociat individual cu consumatorii și sau cu reprezentanții legali ai acestora.

La caz, ÎMGFL nr. 21 nu a prestat reclamantului astfel de servicii (livrarea energiei termice), motiv din care ÎMGFL nr. 21 ilegal și abuziv a calculat și impune reclamantului spre plată sume pentru energie termică.

Reclamantul a solicitat obligarea ÎMGFL nr. 21 și SA „Termoelectrica” de a exclude din factura de plată a sumei de 3 188,80 de lei înaintată spre plată pentru XXXXX ca ilegal și nefondat.

Prin hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Oleg Pavliușenco împotriva ÎMGFL nr. 21, intervenienți accesorii SA „Termoelectrica” și ÎM „INFOCOM” cu privire la obligarea excluderii datoriei din factura de plată.

Oleg Pavliușenco, invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 10 ianuarie 2017 a declarat apel solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017 s-a respins apelul declarat de Oleg Pavliușenco și s-a menținut hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016.

La 17 ianuarie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate (f.d. 173).

La 16 martie 2018, Oleg Pavliușenco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare la momentul depunerii recursului), recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, în cazul în care decizia instanței de apel a fost pronunțată la 07 decembrie 2017 (f.d. 166) și a fost expediată participanților la proces conform scrisorii la 17 ianuarie 2018 (f.d. 173), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către părți.

În susținerea recursului, Oleg Pavliușenco a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a încălcat normele

de drept material prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată, interpretarea eronată a legii, precum și aplicarea eronată a analogiei legii.

Totodată indică că, instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante soluționării cauzei, precum și și-a bazat soluția pe fapte neprobate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 07 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Iar, la 05 iunie 2018, ÎMGFL nr. 21 și-a valorificat drepturile procedurale și a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu recursul declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Oleg Pavliușenco în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul

din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oleg Pavliușcenco, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Oleg Pavliușcenco se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan